

[Udenrigsministeren.]

gjort om den handelspolitiske side af lovforslaget om forhøjelse af biltolden fra 12 til 15 pct., vil jeg gerne sige, at det forekommer mig, at man har skruet dette spørgsmål op til en størrelsesorden, hvor det overhovedet ikke hører hjemme.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen spurgte, om dette var de nye perspektiver i dansk politik. Jeg ser på det ærede medlem nu, at det var en morsomhed.

Det ærede medlem hr. Poul Møller talte om, at vi gik i krig med fællesmarkedet. Det er dog vist lige lovlig voldsomt at anse en told, hvis provenu formodes at give 18 eller 20 mill. kr. på en samlet import, der vel ligger på 14-15 milliarder kr., for at være ligefrem starten på en krig. Jeg tror altså, det er klogt, at man fører diskussionen på et lidt mere rimeligt niveau.

Det er også interessant at lægge mærke til, at det kun er her i landet, man har talt om handelskrig. Nu er det muligt, man efterhånden i udlandet får pressemeddelelser fra Danmark, således at man bliver opmærksom på, at man her i visse kredse opfatter det som en handelskrigsforanstaltning, men jeg tror ikke, det er særlig hensigtsmæssigt, at noget sådant sker. Jeg vil i stedet for henvise til, at f. eks. tysk presse har anlagt en overordentlig fornuftig og sober bedømmelse af dette spørgsmål; den har nærmest en sådan udformning, at man må sige, det helt og fuldt godkendes, at man fra dansk side tager et sådant skridt.

Jeg skal, for at der ikke skal være nogen som helst tvivl om det, sige, at det er ikke hensigten hermed at gennemføre nogen ændring i Danmarks handelspolitik. Vi tilstræber ikke at starte en handelskrig, hverken med den ene eller anden partner, som vi samhandler med. Jeg tror ikke, Danmark er i en sådan situation handelsmæssigt med den sammensætning, vor eksport har, at vi er tjent med at starte en handelskrig, men det må på den anden side heller ikke medføre, at vi ikke skulle være i stand til at foretage noget som helst skridt.

Den højtærede finansminister har meddelt den finanspolitiske begrundelse for lovforslaget, og det er rigtigt, at det er finanspolitisk begrundet. Forslaget har samtidig en handelspolitisk virkning. Jeg vil gerne

understrege, at denne handelspolitiske virkning fremkommer ikke, fordi Danmark hermed handler i strid med sine internationale aftaler. Forhøjelsen fra 12 til 15 pct. er tilladt i henhold til GATT-aftalen. De fleste andre lande har en told på 15 pct. Fællesmarkedet har en ydre told på 22 pct. for automobiler. Danmark er et af de få lande, der hidtil ikke er gået op til de 15 pct. Når vi gør det nu, har vi altså den finanspolitiske begrundelse derfor, at det indgår i en buket af afgifter. Da vi i henhold til EFTA-traktaten imidlertid ikke har mulighed for, hvad angår eksporten af automobiler fra EFTA-landene, at forhøje tolden i forhold til det niveau, der var, da EFTA-traktaten trådte i kraft, ja, så kommer der den handelspolitiske virkning, at tolden plus omsætningsafgiften betyder en yderligere forøgelse af forskellen i indkøbsprisen for biler købt i fællesmarkedet, i USA, Japan og andre tredjelande og for biler købt hos vore partnere inden for EFTA.

Man kan så stille det spørgsmål, og det har adskillige af de ærede ordførere gjort: hvordan vil det påvirke Danmarks handelspolitiske situation? For én ting er, at man ikke i de andre lande vil kunne hævde — sådan som tilfældet var over for England, da dette land gennemførte sin særtold — at Danmark handler i strid med indgåede aftaler, noget andet er, om de ikke på en eller anden måde vil reagere over for det, der her sker, positivt eller negativt. En diskussion herom — det tror jeg det ærede medlem vil forstå — hvor jeg skal kunne give oplysninger, egner sig efter min mening bedst til en forhandling i udvalget. At oplysningerne naturligvis ikke kan forholdes folketinget på et senere tidspunkt, er lige så klart, men jeg tror, at de ærede medlemmer vil forstå, at det simpelt hen ikke vil være muligt for mig på nuværende tidspunkt at meddele, hvilke handelspolitiske virkninger jeg forventer det vil have, for disse handelspolitiske virkninger må naturligvis først indkasseres.

Økonomiministeren (*Henry Grünbaum*):

Jeg vil gerne gøre nogle bemærkninger i anledning af det, der er sagt om investeringsplanen. Forinden vil jeg dog gøre en enkelt bemærkning om den almindelige økonomiske problemstilling, nemlig den, at